

EL PROJECTE DE LLEI DE REFORMA DEL SERVEI MILITAR

Servei militar: un nou projecte de llei.

Encara no es conèix el text concret del projecte de llei del servei militar, que el consell de Ministres del dia 5 d'octubre va acordar enviar a les Corts. Però ja s'ha avançat informació.

Parlar del servei militar és quelcom complexe. Les guerres, la utilització dels exèrcits per a finalitats polítiques repressives, la cursa d'armaments, els perills de la guerra nuclear... tot això fa que idees pacifistas i sentiments antimilitaristes s'escampin a través de la societat. I els joves senten més de prop que ningú aquesta realitat. Cal només veure si el projecte de llei resol els problemes amb els que topa el jove quan fa el servei.

La dona

El projecte de llei estableix que la defensa és un dret i un deure que afecta a tots els espanyols, sense cap distinció, sempre que reuneixin les condicions psicofísiques que s'exigeixen. L'actual llei general parlava només de "varones", i en aquest sentit el projecte és innovador la que implica la possibilitat que les dones puguin prestar el seu servei a files, voluntàriament en temps de pau i obligatoriament en temps de guerra.

Reserva del lloc de treball civil.

"En el periodo en filas del servicio obligatorio se tendrá derecho a la reserva del puesto de trabajo que se desempeñaba". Aquest redactat del nou projecte és quasi igual al que figura a l'article 7 de l'actual llei. La reserva del lloc de treball és realment important en l'actual situació de crisi econòmica i atur.

Servei voluntari i pròrrogues.

L'allistament es farà als 18 anys, i als 19 l'incorporació a files. Fins ara l'ingrés havia estat als 21. Si es vol avançar la mili condueix necessàriament a la "voluntarietat normal", que dura més, tot i que es pot escollir la unitat militar d'una determinada zona. Les pròrrogues es concedeixen per estudis, per tenir un germà a files, o per ser el sostén d'una família en les condicions indicades en el Regla-

ment. Totes aquestes reformes no recullen l'esperit de flexibilitzar el ventall d'edats en què es pot fer la mili: ni un jove treballador pot demanar pròrroga ni el voluntari roman a files el mateix temps que el que fa la mili normal.

Excedents i exempts

Els declarats excedents del contingent podran ser obligats a complir el període inicial d'instrucció i passar, un cop acabat, a la situació de reserva. Però tots els excedents prestaran jurament a la bandera. Serà causa d'exclusió total a partir d'alguna malaltia o defecte psíquic o físic crònic. Serà causa d'exclusió temporal patir alguna malaltia o defecte no definitiu, tenir algun tipus de pròrroga o complir condemna o estar processat. Les circumstàncies poden permetre excepcions per a joves casats i també per aquells que passin situacions econòmiques i socials extremadament greus. Totes aquestes exclusions, totals o temporals del servei militar s'haurien d'accelerar, doncs la incertitud és un problema en la vida laboral, d'estudis, del jove.

Reducció de la permanència a files.

Actualment la mili té una duració de 15 a 18 mesos. El projecte de llei ho redueix a 12 i 15 mesos.

Mili a la zona d'origen del soldat.

Fins ara només un 10% dels joves complien la mili a la zona on havien nascut o vivien. A partir de l'aprovació d'aquest projecte de llei, el percentatge de joves que faran la mili a la seva zona oscil·larà entre el 25 i el 40%.

Darreres reflexions.

Aquest projecte no és una gran reforma. No soluciona cap dels problemes individuals de la persona: no és cultura, no hi ha llibertat d'expressió, limitació del dret a la lectura, penoses condicions materials, ordre repressiu... La classe militar no hauria d'existir. És utòpic, i què?

LA LLEI DE L'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA: QUAN?

S'inclou entre els declarats "exemptes del servei militar obligatori" els objectors de consciència. Un posterior -l'arribarem a veure?- projecte de llei de l'objecció de consciència regularà les prestacions socials substitutives i s'hi podran acollir els joves que siguin reconeguts i declarats "objectors de consciència".

L'objecció es podrà al·legar fins i tot en temps de guerra i podran acollir-se a aquest dret els joves que expressin motius de consciència o raons religioses, ètiques, filosòfiques, morals, etc.

La regulació de l'objecció en aquesta futura llei no pot significar ni una situació privilegiada de l'objector respecte dels joves que facin el servei militar, ni tampoc una situació penada i discriminatòria. És només la regulació d'un dret humà irrenunciable i un precepte recollit a la nostra legalitat constitucional.

En aquests moments el projecte llei sembla que encara en té per dies. La duració de la qual s'ha parlat fins al moment està entre els 15 i els 24 mesos.

Un altre capítol tampoc gens clar és el del lloc on es realitzarà el servei. Els objectors demanen que sigui la regió de procedència. El fet que això podria suposar un privilegi envers els joves que realitzin el servei militar fa que aquesta petició dels objectors potser no sigui contemplada per la llei.

Cal parlar també del tipus de servei a realitzar. Les posicions en aquest punt també són ben llunyanes amb el sol punt d'acord que l'activitat a realitzar no tindrà caràcter lucratiu. Mentre els objectors demanen que es puguin realitzar treballs a qualsevol tipus d'institució pública (hospitals, escoles, casals socials,...), els sectors més reaccionaris de la política proposen un servei militar sense armes. El projecte de llei però, sembla que apuntarà cap a serveis de protecció civil (bombers, ambulància, guàrdies municipals o d'altres varietats).

SI ET VOLS DECLARAR OBJECTOR

En aquests moments si un es vol declarar objector ho pot al·legar des del dia en què és talla (on es pregunta per primera vegada: "¿algo que alegar?") fins el dia en què és requerit per anar a buscar el "petate" (on es pregunta per última vegada: "¿algo que alegar?"). És aconsellable fer-ho en aquest últim moment. L'objector haurà d'omplir uns impresos donant explicacions sobre les causes d'objecció, i serà enviat cap a casa a esperar que el projecte llei sigui realitat i ser cridat per anar a complir el servei corresponent.

Amb aquest reportatge, moguts per la darrera crida de joves a tallar-se, s'intenta tractar la problemàtica de la mili ja que se'n va de la qüestió estrictament militar per passar a una qüestió social, pel fet que cada any afecta a milers i milers de joves.

QUÈ ÉS L'OBJECCIÓ DE CONSCIÈNCIA?

En sentit genèric, l'objecció de consciència implica una negativa a fer quelcom que va en contra dels principis d'una persona -de la seva consciència-. En un sentit més estricte s'entén com la negativa d'una persona a realitzar el Servei Militar, entenent aquest com un aprenentatge per a la guerra, la destrucció i la mort. És molt normal, doncs, que hi hagi gent que no vulgui fer el joc i opti, per raons morals i ètiques, per una societat més justa, que no es basi en la lluita aferrissada i la destrucció de l'enemic, sino en la convivència pacífica i democràtica.

Reconèixer el dret a ser objector és afirmar la prioritat de la consciència humana damunt les normes i lleis massificadores que regulen la convivència. Precisament una societat democràtica no es defineix solament per l'acceptació de la voluntat majoritària sino pel respecte a l'opinió de les minories i a les voluntats individuals.

Penso que en aquests moments i amb un govern socialista s'està negant aquest dret fonamental de la persona, car fa cinc anys que es va iniciar la realització d'un projecte de llei que contemplava el dret a l'objecció -dret recollit a la mateixa Constitució- i la prestació substitutòria d'un Servei Civil -entès com un càstig- pels qui s'hi acollissin. En aquests moments, i després de moltes disquisicions, aquesta llei manté els plantejaments punitius i dissuasors que quan es va començar a discutir.

No em vull estendre més en aquest aspecte, que ja hi haurà qui ho faci. Només voldria, per acabar, plantejar una qüestió que em sembla fonamental: Per què els diferents governs han retardat tant l'aparició d'aquesta llei? Per què tant d'interès a dissuadir els joves a ser objectors?

Em sembla que la resposta a aquestes preguntes és ben senzilla: Perquè els objectors els fan nosa. I els fan nosa perquè amb la seva actitud, els objectors, estan qüestionant la validesa del lema "Si vols la pau, prepara la guerra" estan posant en evidència les contradiccions d'un sistema que es gasta milers de milions en armament quan el país hi ha més de dos milions d'aturats. I això no ho poden tolerar. Només faltaria.